



**5. oldal**  
\* „Kincskeresés” természetjárás:  
geocaching-diáktábor Pádison

**6. oldal**  
\* Székelyhídon tartották meg a Királyhágómelléki  
Református Nőszövetségek Konferenciáját

**8. oldal**  
\* Beszélgetés Mihály Gábor  
székelyhídi születésű szobrászművésszel

## Tíz tonna újrahasznosításra

### Sikeres elektromos és elektronikai hulladékgyűjtés

Példamutatóan álltak hozzá városunk és a hozzá tartozó öt falu lakói a július 30-án megszervezett első elektromos és elektronikai hulladékgyűjtési akcióhoz. Ennek eredményeként jelentős mennyiségű, tíz tonna régi vagy meghibásodott hulladékot és alkatrészt lehet majd újrahasznosítani.

\* A szervezők már jóval a gyűjtést megelőzően gyűjtőpontokat jelöltek ki, szóróanyagokat osztottak szét, autóval járták városunk és a falvak utcáit, így hirdetve hangosbemondóval a hulladékgyűjtést, hogy a hír minél többekhez eljusson, és önkéntes fiatalokat toboroztak, akik segítettek az akció lebonyolításában. Az Európai Unió normáit követő hulladékgyűjtést közösen szervező Romániai Egyesület az Újrahasznosításért (RoRec) és a székelyhídi önkormányzat előkészítő munkájának meg is lett az eredménye. Sokkal több hulladék érkezett a kijelölt pontokra, mint azt bárki is remélte volna.

Folytatás a 3. oldalon



Tömeges várakozás a tombolasorsolásra a polgármesteri hivatal előtt

## Jön, jön, jön az Érmelléki Ősz!

\* Változatos programot kínál az érmellékieknek a városban zajló XVII. Érmelléki Ősz szeptember 1–4. között. A rendezvénysorozat **csütörtökön** az aranylakodalmukat ünneplő párok köszöntésével és filmvetítéssel kezdődik. **Pénteken** az ünnepi megnyitó a központi parkban lesz. Érdekes figyelnünk a múzeumi kiállítás megnyitókra, este pedig Vidonyevics Edina székelyudvarhelyi színművész zenés műsorára és a pálinkafesztiválra. A **szombati** nap eseményei a sportpályára sűrűsödnek. Dél előtt a szakács csapatok, a kártyázók, sakkosok és focisták mérhetik össze tudásukat, délután ottól pedig valóságos zenemaráton kezdődik. Az est fénypontjának **Neoton Sztárjai** 21.30-kor kezdődő élő koncertje ígérkezik, melyet retro party és szabadtéri diszkó követ majd. **Vasárnap** 11 órától ünnepi istentisztelet tartanak a református templomban. Délután szintén a sportpályán íjászbemutató, karatebemutató, népszerű érmelléki táncsoportok előadásai várnak az érdeklődőkre, majd 21 órától színpadra lép a **Korda György–Balázs Klári-duó**. Az Érmelléki Ősz a szokásos tűzijátékkal zárul. Szerkesztőségünk a tavalyhoz hasonlóan vasárnap **Er hangja-különszámot** fog megjelentetni, amelyben **nyereményszelvényt** is találhatók! Jó szórakozást kívánunk mindenkinek!

Er hangja

Látogassa meg honlapunkat: [www.erhangja.ro](http://www.erhangja.ro)

## XVII. ÉRMELLÉKI ŐSZ

A szombati napijegy ára 15 lej  
(10 éves kor alatt ingyenes).  
Vasárnap INGYENES!

### szeptember 1., csütörtök

20 órától

50 éves házassági évfordulós párok köszöntése

múzeum

22 órától

filmvetítés: *Hajsza! híján úriember* – igazi, skandináv fekete komédia

múzeum

### szeptember 2., péntek

16.30-tól

Syluette group mazsorettek felvonulása  
ünnepi megnyitó  
kiállítások megnyitói

központi park  
múzeum

20 órától

Vidonyevics Edina színművész (Székelyudvarhely) zenés műsora

múzeum

21 órától

Griffiti dráma- és filmműhely:  
*Kockás kabát* – filmbemutató  
Pálinkafesztivál

múzeum

Munkásklub

### szeptember 3., szombat

10 órától

vetélkedők:  
szabadtúzi főzőverseny  
kártyabajnokság  
sakkverseny

sportpálya

11 órától

barátságos labdarúgó-mérkőzés

17 órától

Szeredás Népzenei Együttes (Debrecen)  
gyermekműsora  
Easy Rider rockegyüttes (Érmihályfalva)  
Amazon-Ász együttes (Paptamási)

19.30-tól

Deep Central együttes (Bukarest)

21.30-tól

NEOTON SZTÁRJAI (Budapest)

– élő koncert

23.30-tól

Retro Party Dévényi Tibi bácsival (Budapest)  
szabadtéri diszkó DJ Sasával go-go táncos lányok és chippendale fiú közreműködésével

### szeptember 4., vasárnap

11 órától

ünnepi istentisztelet

ref. templom

17 órától

Pusztai Farkasok íjászbemutató  
Phoenix karatebemutató (Székelyhíd)  
Kölyök Dance (Székelyhíd)  
Tini Dance Center (Bihardiószeg)  
sváb táncok (Nagymajtény)  
Flying Steps (Székelyhíd)  
Flying Stars (Székelyhíd)  
Tini Dance Center (Székelyhíd)  
B 612 (Székelyhíd)

sportpálya

21 órától

KORDA GYÖRGY–BALÁZS KLÁRI  
(Budapest)

Control Dance (Székelyhíd)  
tűzijáték

SZERVEZŐK: Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala  
Pro Székelyhíd Egyesület

TÁMOGATÓK:

MÉDIAPARTNEREK:



# Utat mutató lámpások

## ☞ Az Arany ABC arany szavai

\* Az alábbi verses ábécét valaha régen Magyarországon az iskolákban tanították olyan tanító nénik és tanító bácsik, akik nemcsak a gyerekek szellemi, hanem lelki fejlődésére is figyeltek. Őket hívták LÁMPÁSOKNAK, s ha elolvassuk az alábbi egész életre szóló intelmeket, akkor bizony azt mondhatjuk: valóban utat mutattak a gyerekeknek, egész környezetüknek. Az *Arany ABC*t egy már kilencvenhez közeledő nagymama emlékezetből diktálta le az *Új Idők* című, rövid ideig fenn-

tartott hetilapnak, amely a verset az 1996. december 1-jei számában adta közre. Sajnos, két betű hiányzik az ábécéből (I, M), lehet, hogy azokra a szakaszokra már nem emlékezett a nagymami, vagy nem is léteztek. Elgondolkodtató, hogy a 80–100 évvel ezelőtti iskolák milyen eredménnyel tanítottak. Édesanyám, aki Csokalyon járt elemi iskolába, 72 éves korában még el tudta mondani Romulus és Remus legendáját – románul.

☞ Balla Károly

### Arany ABC

**A**  
Atyádat, anyádat tiszteld,  
hogy Isten áldását megnyerd!

**B**  
Becsüld meg az embereket,  
úgy nyersz Te is becsületet,  
nyájas szíves – ne légy kevély,  
mindenkivel békében élj;  
amit nem kívánsz magadnak  
Te sem tedd embertársaidnak!

**C**  
Célod mindig nemes legyen,  
foltot ne tűrj a lelkeseden,  
a tiszta lelkiismeret  
bizonyosan mennybe vezet!

**D**  
Dolgos, gondos, szorgalmas légy  
minden munkát jó kedvvel tégy;  
amit véghez kell vinned ma,  
sose halaszd azt holnapra,  
mert minden gonoszság kezdete  
a henyélés szeretete!

**E**  
Erős lélek legyen benned,  
nem kell mindent szívre vened.  
Ne csüggedj az ínségben,  
folytasd tisztod, bízz Istenben!

**F**  
Fogadást csak okosan tégy,  
de aztán szódnak ura légy;  
esküvést ritkán végy szádra,  
soha ne esküdj hiába;  
ha esküdni mersz hamisan  
megver Isten bizonyosan!

**G**  
Gondolj mindig jó lélekkel  
az elhagyott szegényekkel,  
ha megáldott Isten Téged,  
nyújts másnak is segítséget,  
mert nem tudod Te is végre  
nem szorulsz-e segítségre!

**H**  
Ha valaki jót tett Veled,  
Te azt soha el ne feledd;  
a rosszért is jóval fizess  
hogy Istennél kedves lehess!

**J**  
Járj el az Isten házába,  
oda sohasem jársz hiába;  
ontsd ki szíved Isten előtt  
és nyersz Tőle áldást, erőt,  
és míg ott vagy légy csendesen  
viseld magad figyelmesen;  
ne suttogj és ne szunyadozz,  
szemeiddel ne kalandozz;  
épülj a jó tanításon,  
ne járjon az eszed másón;  
a templomban maradj végig,  
az utolsó éneklésig.

**K**  
Kövessd a szép igazságot,  
kerüld a rút hazugságot;  
aki egyszer hazudni mer  
hitelt többé nem könnyen nyer!

**L**  
Legjobb örökséget vettél,  
ha okosan neveltetted;  
aki tanulni nem szeret,  
felölt korában bánja meg!

**N**  
Nincs jobb a rendes életnél,  
megbánnád, ha mást követnél;  
oda lenne kedved, erőd,  
elhervadnál idő előtt,  
mert a mértéktelen élet  
nem ér tisztos öregséget!

**O**  
Óh, félj az első vétectől,  
csak úgy lehetsz mentes  
többektől,  
akármilyen rejtekhelyen légy,  
lát az Isten, rosszat ne tégy!

**P**  
Pénzt csak igaz úton szerezz,  
lopni, csalni nagy véték ez,  
magadra csak átkot hoznál,  
ha emiatt elkárhoznál!

**R**  
Rendetlennek száz a dolga,  
ő a legnagyobb rabszolga,  
tarts mindent a maga helyén,  
tégy mindent kellő idején,  
dolgod csak úgy mehet rendben,  
többre boldogulsz mindenben!

**SZ**  
Szívből szeresd magyar hazád,  
ez második édesanyád;  
munkád után ez ad Neked  
kenyeret és becsületet!

**T**  
Tanítód legjobb barátod,  
javadra van tudod, látod,  
légy hát neki szófogadó,  
minden tisztességet adó!

**U**  
Úgy szólj mindig, hogy meg ne bánts,  
nevelt ember senkit sem bánít,  
a jó Istent ne káromold  
és senkire átkot ne mondj,  
figyelj jól a kisebbekre,  
ne tanítsd őket vétekre!

**V**  
Vén emberből csúfot ne tégy,  
inkább szolgálatára légy,  
gondolj arra, hogy majd egyszer,  
Te magad is megöregszel!

**Z**  
Zabolázd indulatodat,  
hagyd holnapra haragodat,  
őrizkedj a haragtól,  
megment a késő bánattól!

## Kedves zene füleinknek

### ☞ Hangszertanulás és jótékonyági koncert az első Egyházmegyei Zenetáborban

Először rendeztek Egyházmegyei Zenetábor az Érmelléken. A rendezvénynek a hegyközszentmiklósi strand adott otthont, ahol a fiatalok egy héten keresztül dobolni, zongorázni, furulyálni és gitározni tanultak.

„Zene nélkül nincs élet, engem is az éltet,  
Nem számít, hogy mosolyra  
vagy sírásra készítesz.”  
(Majki Andrea)

\* Az alapötlet Fehér Renáta egyházmegyei zenei előadó lelkében született meg. Nem is ült tétlenül, hanem egyéni forrásokból és a szentmiklósi egyházközség támogatásával meg is valósította terveit, így július 4-én Szentmiklóson megnyithatta kapuit az első Egyházmegyei Zenetábor.

Negyvenhat mindenre elszánt, lelkes fiatal érkezett több egyházmegyeiből, hogy birtokába vegye a szentmiklósi strandudvart és miután sátrat vertek, egy héten keresztül napestig csak zenéltek.

A tábor programja két fő részre oszlott: délelőtti hangszeroktatás zajlott, majd délután mindenki gyakorolhatta, amit a nap folyamán elsajátított. A fiatalok négyféle hangszeren tanultak játszani: dob, zongora, gitár és

furulya. Mindegyik hangszer egy-egy szakképzett oktató segített jobban megérteni. Dobolni Tarcsa Tamás budapesti dzsesszdobossal lehetett, gitározni Szabó Nagy Attila nagyváradi zenetanár segédletével, furulyálni Simon Szabó István éradonyi lelkipásztor oktatta a fiatalokat, zongorázni pedig Bálint Johanna zongoraművész. A résztvevők két fő csoportban tanultak zenélni, mivel az oktatás kezdő és haladó szinten zajlott.

A rendezvényt július 11-én egy ünnepi istentisztelettel zárták le, mely keretén belül a tehetséges fiatalok egy jótékonyági koncertet tartottak. Bár a támogatók nem érkeztek meg a kellő időben (a rendezvény egy pályázatot nyert az egyházmegyei tanácsnál), de a főszervező bizakodóan csak annyit mondott, hogy reményei szerint ez az első, de nem utolsó zenetábor és ha minden jól alakul, akkor jövőre is várják majd a jövő zenészeit.

☞ Ványa Blanka



A templomi jótékonyági koncerten mutatják be a fiatal zenekedvelők a táborban tanultakat

## Estis licisták voltak

A negyvenes éveiben járó tanárkolléga – még nőtlen volt, kopaszodó, egyáltalán nem valami Adonisz, ezért a nők sem rajongtak utána, pedig ő nagyon érdeklődött a női nem iránt. A nő kollégák is úgy vélték, hogy rigolyás, különc, különc alak. Okosnak tartotta magát, de a Mari is csak túljárt az eszén... Megbeszéltek, hogy este a Mari eljön hozzá, egy százasért lefekszik vele, de a pénzt már előre elkérte, hogy megvegyen valami! Aztán teltek-múltak a napok, hiába hagyta nyitva a kaput késő estéig, Mari nem jött. Aztán, amikor az utcán találkoztak, megmondta neki, hogy hiába is várja, a pénzről sem akart tudni. A kollégát marta a düh, hogy Mari lóvá tette!...

Az esti liceumi osztályokban tanított matematikát. Az érettségi előtti utolsó osztályban volt két milicista, akik bukásra állottak. Hízelegtek neki, mindég dicsezték, nem tudták rávenni, hogy kijavítsa a jegyüket legalább egy ötösré, hogy tudjanak érettségi vizsgára állani. Mire gondolt a kolléga?... Egy este utolsó órája volt, visszatartotta a két milicist, bizalmasan ajánlatot tett: ha visszazserzik Maritól a pénzt, át-

gedi őket! Azok csodálkoztak a dolgon, aztán igent intettek, hogy elintézik Marival a dolgot. De hogyan álltak volna ilyesmivel Mari elé?

Másnap csak egymás között voltak a poszton, így előhozakodtak vele. Mondja a főnök a társának:

– Figyelj ide! En adok egy ötvenest, te pedig a százas másikat felét, s megmondjuk neki, hogy Mari pengette le a százast! Valér csak nézte a szemben ülő vigyorgó főnökét, majd rövid szünet után intett fejével, hogy rendben, s már tette is ki pénztárcájából az ötvenest.

Így aztán a tanárkolléga megkapta a pénzt, a két milic is átment matekból... Sikeresen letették az érettségi vizsgát, büszkén mutatták családjukban az érettségi diplomát.

Talán az ő titkuk maradt volna örökre, ha a nagyfőnök ki nem kotyogja piásan egy kis szűkkörű társaságban, amit jóízűen megnevettek mindannyian.

Az idő és az emberek változnak. Utódaik, a mai rendőrök, nem ismerik elődeik történetét. Társaságban, ha elmesélnék nekik, bizony ők is jót nevetnének rajta.

☞ Forrás: Nánási Zoltán:  
Egykori székegyházi történetek,  
mindennapi apró villanások, anekdoták

## Hozzád

Viszlek csomagommal,  
cipellek magammal.  
Kísér a tűnő múlt,  
amely kudarcba fűlt.  
Mit adhattál nekem,  
szorítanám mereven.  
Nyújtod az érzéseket,  
káród ad öleléseket.  
Sodor a fény áradata,

Oláh Éva

a szeretet akarata.  
Nem ejthetem a szavakat,  
de hallom a hangokat.  
Szeretve kedvesem,  
mosolyogva szelíden.  
Most jól esne, ha ölelnél,  
Suttogó szavakat ejtenél.  
Kedveset, szépet, tisztát,  
Fogni kezéd,  
mint kerek tisztást.  
Számolni a százszorszépet,  
megtalálni csak a szépet,  
ragyogót, mint égi fényt,

sziporkázó tükörfényt.  
Az álom csak álom marad,  
emlékem lelkemhez ragad.  
Súrol érzélgősen  
a csillagos égi éjben.  
Szeretem a bőröd illatát,  
a szót és annak sugallatát.  
Légy velem szorosan mindig,  
tisztá, őszinte holtomig.  
A titkunkat velem viszem,  
a rögök súlyával befedem.

2006. május 20., Segesvár

# Tíz tonna újrahasznosításra

☉ Sikeres elektromos és elektronikai hulladékgyűjtés Székelyhídon és a hozzá tartozó falvakban



Fotók: Kustán László

És ez csak a töredéke az összegyűlt hulladékmennyiségnek!



Számos régi tévékészüléket is behoztak a hulladékgyűjtőknek

**Folytatás az 1. oldalról** ☉ Még Cristian Oprea, a hulladékgyűjtés projektmenedzsere is elképedve nézte, ahogy a lakosok szinte megállás nélkül hozták az ilyen-olyan régi vagy meghibásodott elektronikai készülékeket. Elmondása szerint mióta ilyen jellegű munkát végez, még soha nem tapasztalt ehhez hasonlót.

A székelyhídi polgárok négy gyűjtőpontra vihették a hulladékokat, a falvakban pedig egy-egy ilyen pon-

ton várták a lakosokat reggel tíztől délután ötig azok az önkéntes fiatalok, akik meglepő lelkesedéssel fogadták a kezdeményezést. Ezeket a helyeken minden jellegű elektromos hulladékot és alkatrészt átvettek, ám az elektromos árammal működő tárgyakért tombolat is adtak. Ezekkel húsz darab fűrógépet és öt darab fűnyírót lehetett nyerni. A nyeremények olyannyira felcsigázták mindenki érdeklődését, hogy volt olyan felnőtt, aki többször is

visszatért egy-egy újonnan szerzett, padláson talált rég elfeledett tárggyal, a gyerekek pedig sokszor a még működő tárgyakat is szívesen beadták volna, csak hogy növeljék esélyeiket.

A tombolasorsolásra ugyanaznap este fél nyolctól tartották a székelyhídi önkormányzat előtt felállított sátorban, s végül több mint ezerkét-száz tombola közül húzták ki – stílusosan egy leadott mosógépből – azt a huszonöt szerencsést, aki a nyere-

mények valamelyikét hazavihette. A sorsolásra a vártól jóval többen jöttek el, az arra járók szemé elé falunapi nyüzsgéshez hasonló kép tárult. Miután megtörtént a sorsolás, a szervezők kiosztották az önkénteseknek a részvételi okleveleket, és mindannyian kaptak egy-egy hátizsákot is, melyben néhány újrahasznosított anyagból előállított ajándékot találtak.

Az esemény során több kamionnyi hulladékot sikerült összegyűjteni, s

Cristian Oprea elmondta, ha igény lesz rá, októberben megint lehet egy hasonló akciót szervezni. Ezzel a megmozdulással megtették az első nagy lépést a szelektív hulladékgyűjtés felé, bebizonyítottuk, hogy nyitottak vagyunk, és hogy igyekszünk lépést tartani ezzel a számunkra még viszonylag új dologgal. Reméljük, hogy a szombati lelkesedés októberig sem lankad, sőt, még több személyre is átragad majd.

☉ Pap Enikő

## Nem lesz körforgalom a központi park körül

☉ Strabag: szeptember végéig befejezzük a munkát Székelyhídon

A DN19-es út székelyhídi szakaszának felújítása a munkálatokkal foglalkozó Strabag osztrák cég szerint várhatóan szeptember végére fejeződik be.

\* „Ki emlékszik már vissza, mikor kezdték el a DN19-es út Nagyvárad és Szatmárnémeti közötti szakaszának a felújítását... de nem is számít, csak fejeznék már be!” – ezt lehet hallani mostanában Székelyhídon, és nemcsak a Vecseren lakók panaszkodnak. A városban annyi (ismeretlen forrásból kiinduló, s legtöbbször az embereket félrevezető) összeegyeztethetetlen információ kering az útjavításról, hogy eldöntöttük, utanjárunk és felderítjük a valós helyzetet.

Miután kiderült, hogy az út javítását végző osztrák Strabag cég a mellesleg jócskán megcsontított központi park köré kívánna terelni a forgalmat, városunk előljárói jogosan felháborodva tiltakozásukat fejezték ki ez ellen és

tanácskozást hívtak össze. Jelen volt a tervezők és a kivitelezők képviselője (a kettő nem ugyanaz), a Román Nemzeti Utak Rt. Bihar megyei igazgatója, a Bihar megyei közlekedérendészet kimondottan útjavításokkal foglalkozó képviselője, valamint a helyi tanácsosok egy része.

E tiltakozás eredményeképp nem lesz a park köré terelve a forgalom, viszont körforgalom épül a szatmárnémeti–határátkelő–Nagyvárad–Margitta négyes útkeresztezéshöz. Az önkormányzattal szemben levő, jelenleg egyirányú rövid utca pedig teljesen le lesz zárva a forgalom elől, és idővel sétálóutcává alakul át.

A körforgalom megépítéséhez szükséges pluszterület egy részét az önkormányzat biztosítja, másik részét pedig a Poligon Invest Kft. felajánlotta erre a célra, amiért cserébe a cég egy lehajtott létesít az elkövetkezendőkben megépülő aquapark irányába. Egyetlen épület sem lesz lebontva, egyetlen lakos sem károsul



Megmenekült a park, később itt lezárják a forgalmat és sétálóutcát hoznak létre

majd a körforgalom építése miatt. Ennek megépítése, az út befejezése, az árkok és hidak rendbetétele még hátravan, valamint új buszmegállókat és parkolóhelyeket is létrehozunk.

A munkálatok befejezését, s ezzel Székelyhídról való kivonulását a Strabag szeptember végére ígéri. Nagyon várjuk.

☉ Csuka Tímea

### Tisztelt Ügyfelünk!

Megkérjük Önt, hogy az AVE Bihar által kiosztott hulladékgyűjtő edénybe csak a háztartási hulladékot tegye ki. **Ne** tegyen bele földet, fűvet, kavicsot, ágat stb.

Az újrahasznosítható hulladékot (papír, kartonpapír, műanyag palack, műanyag és alumínium dobozok, egyéb fémhulladék) kérjük tegye ki az edény mellé egy zsákba, ezeket **minden** szemétszállítási napon külön autó gyűjti majd össze.

Megértését és együttműködését előre is köszönjük!

Az AVE Bihar vezetősége

### Értesítés

Értesítjük a tisztelt lakosságot, hogy Székelyhíd Város Helyi Tanácsának 2011. május 6-án kelt 37. számú határozata alapján mindazon személyek, akik 2011. augusztus 1-jéig nem kötöttek szemétszállítási szerződést, kötelesek köztisztviselési illetéket fizetni.

Ennek értéke a következő:

- magánszemélyeknél 7 lej/fő/hónap
- jogi személyek esetén 60 lej/m<sup>3</sup>/hónap

A szemétszállítási szerződés megkötésekor be nem jelentett személyek után ugyanez az illeték számolódik fel.

Az illetéket a városháza pénztáránál (Szabadság u. 1. sz.) kell befizetni. Amennyiben ez nem történik meg időben, a 2003/92-es kormányhatározat értelmében a késedelmi kamatokkal egyetemben végrehajtásra kerül.

# Tarka-barka alkotóház

## Tartalmas, kreatív programok várták a művészhajlamú gyerekeket a Székelyhídi Alkotótáborban

Nemezelték, szőttek, festettek, örömtáncot lejtettek, finomakat ettek a nyolcadik Székelyhídi Alkotótábor (augusztus 15–19.) résztvevői, akiknek lelkéhez a közös öröme is eljutott.

\* Rusztikus körülmények között várták ide a kis művészeket az alkotótábor szervezői, Csorján Melitta festőművész, férje, Kucser Krisztián és társaik.

A (divatos szóval élve) nulladik napon a szervezőbrigád már felverte a sátorfáját és szalonnasütéssel hintett füstöt az idei tábor tartós sikerére.

Másnap egy kisebb gyereksereg árasztotta el a felsővárosi csodaházikó udvarát, amit egy mozgalmas hétre birtokukba is vettek. Az ismerkedés során szó esett nevekről,

álmokról, a gyerekek jobban megértették az is, hogy mit is jelent az a 'lélek' szó, mi mindenben benne kell tegyünk ahhoz, hogy igazi örömet okozhassunk magunknak és másoknak.

Az idei sokszínű programban helyett kapott a nemezelés, kerámiakészítés, rajzolás és festés, origami és szövés, mindez közös örömeivel és nagy hancúrozásokkal tarkítva. A programok délelőtt és délután is zajlottak, a két csoportra, gyerek- és ificsoporra felosztott résztvevők nagy öröme.

Nyilván segítőtársakra is szükség volt a nagy „munkában”. Melittával és hűgával, Judittal lehetett agyagozni, nemezeln, rajzolni, Balázs Évi debreceni matematika szakos tanár nő csoportjátékokkal várta a megfáradtat, Nagy Izabella nyíregyházi diáklánnyal szöhettek a gyerekek, Ványa Blanka helyi angoltanár nő segítségével pedig origamizni és divatrajzokat készíteni is lehetett. Az esemény főszakácsa nemes kitüntetését Krisztián kapta meg, aki a déli pihenők során finomabbnál-finomabb ételekkel és meseolvasással kápráztatta el a fáradt művészsereget.

Az utolsó nap számos meglepetés várt az alkotók hadára. Délelőtt megnyitotta kapuit

az első székelyhídi tánc ház a debreceni Hajdú Néptáncgyűttes segédletével. A délutáni kultúrkiránduláson az Érszalacsra és Érsemjénbe látogató gyerekek jobban megismerkedtek a sajnos túl kevés figyelmet kapó helyi értékekkel.

Mindenki nagy bánatára hamar elrepült az együtt töltött idő. De már csak egy év és újra itt lesz a következő tábor. Addig mindenkinek sok dolga lesz, hiszen az itt tanultakból néhány csodát el kell szórjon azoknak is, akik már elfelejtettek hinni bennük, mert csodák léteznek, csak nyitott szemmel és lélekkel kell járni a világban.

✎ Ér hangja

## Érmelléki angolnyelvtanfolyam

\* Háromhetes angolnyelvtanfolyamot szerveztek a gyerekeknek Érköbölkúton július 18. és augusztus 4. között. A háromhetes tevékenységet a New Yorkból érkezett Ryan Gregory James vezette, aki előbb Érkeserűben töltött három hetet. Az élvezetes foglalkozásokat két csoportban tartották: az elemi iskolásokkal, valamint az általános és középiskolásokkal. Az ermelléki kistaluban kuriózumnak számító komoly észak-amerikai tanáron szinte állandó jelleggel csüngtek a gyerekek. Az amerikai fiatalember (aki már Kínát és Kambodzsát is megjárta 21 évesen) jól érezte magát vidékünkön, rugalmas, lendületes volt és szerette a vidékünkre jellemző ételeket. A program befejeztével Isztambulba megy pihenni. Köszönjük a munkáját, a lelkesedését és a türelmét.

✎ Oláh Éva

## 90 éves a Székelyhídi Törekvés focicsapat

\* Kilencvenedik születésnapját ünnepelte július 9–10-én a Székelyhídi Törekvés labdarúgócsapat. A kétnapos rendezvényt Bogdan Florin, a csapat elnöke és Béres Csaba polgármester beszéde nyitotta meg. Jelen volt a Hajdú-Bihar Megyei Labdarúgó Szövetség igazgatója, a Bihar Megyei Sport- és Ifjúsági Igazgatóság vezetője, valamint jelenlegi és egykori játékosok, akiket ajándékkal jutalmaztak a szervezők.

A megnyitó után a mazzorettek felvonulására irányult a figyelem, a következő két nap pedig csak a fociról szólt, ahol a legifjabb korosztálytól a legidősebbig mindenki képviseltette magát. A hőség ellenére a közönség is szép számban kilátogatott a pályára ahol együtt ünnepelt a focistákkal.

✎ Csuka Tímea

## Angoltábor – második felvonás

\* Második alkalommal szervezett a Pro Székelyhídi Egyesület angoltáborát a tanulni vágyó székelyhídi gyerekeknek június 27. és július 15. között. Akárcsak a tavalyi évben is, a tábor három ifjú korosztályt (elemista, általános és középiskolás) foglalkoztatott a volt Munkásklub épületében, a három hét alatt így több, mint hatvan gyerek vett részt rendszeresen az órákon. A szervezők a tavalyi tapasztalatokból tanulva kicsit átszervezték az idei „tanmenetet”, ugyanis a 2010-ben a gyerekek a délelőtti folyamán csak egy órát foglalkozhattak az angol nyelv tanulásával. Idén viszont, Pap Enikő tanár nő segítségével hálá a nebulók egy bemelegítő óra után kerültek az Amerikai Egyesült Államokból érkezett önkéntes kezei közé, azaz napi két órát angolozhattak.

Idén Rachael Casagrande, a keleti parthoz közeli Massachussets államból származó, vállalkozó szellemű tizenhét éves egyetemista lány jött el hozzánk. Elmondása szerint életében először volt része ilyen élményben, hogy gyerekeket taníthatott, mivel az egyetem igazából a közgazdaság tárgykörébe tartozó könyvelést, marketinget és hasonlót tanul. Az ismerkedés, a tanítás persze nem ment zökkenőmentesen Rachael és a nyári kisdíjak között a nyelvi eltérések miatt, de Rachael szerint így is jó kis tapasztalatot sikerült szereznie. Az utolsó napon a gyerekek néhány hálás szülő és a szervezők egy kis bulival búcsúztatták Rachaelt, akit Székelyhíd után a csiksomlyói árvaházba vitt önkéntes útja. A szervezők örömmel nyugtázták, hogy úgy a gyerekek, mint a tanítók összességében jó időtöltésnek találták a táborát, amit természetesen jövőre is szeretnének megszervezni, ahogy azt a gyerekek, a szülők ígénye és a hagyomány betartása egyaránt diktálja.

✎ Biró Orsolya

## Edzőtábor a generációváltás jegyében

✎ A kézilabdázás mellett a kirándulók megtisztították a Sebes-Körös egy kisebb partszakaszát

Tartalmas, munkával és szórakozással egybekötött programokkal teli hetet tölthettek el a hegyközszentmiklósi fiatalok az idén Vársonkolyoson rendezett negyedik kézilabda-edzőtáborban július 11–17. között.



Az edzőtábor résztvevői megpihennek a Sebes-Körös partján

\* A szentmiklósi tehetségek edzőtáborában valójában a szentmiklósi kézilabdacsapat új generációja próbálhatta szárnyait. A résztvevő diákok (öt lány és két fiú) ugyanis mind hatodik osztályosok voltak. Mint edzőjük, Zsigmond Levente tornatanár, a tábor főszervezője elmondta, ők az új kézilabda-generációt képviselik, mivel tavaly kirepültek a védőszárnyai alól a régi diákok, így az idei év a generációváltás éve.

A gyerekek naponta másfél-két órát edzetek, ezután pedig változatos programok vártak rájuk, minden napra jutott valami érde-

kesség. A kirándulások, hegymászótúrák során a fiatalok meghódították a környék kisebb-nagyobb hegycsúcsait és ismerkedtek a környék nevezetességeivel, így látogatást tettek többek közt a körösrevi gróf Zichy Ödön nevű viselő cseppkőbarlangban is.

A sport szeretete mellett figyelmet fordítottak a környezettudatosságra is, hiszen utolsó nap a fiatalok ökonapot tartottak, megtisztították a Sebes-Körös egy kisebb partszakaszát a felgyülemlett szeméttől. Bár a munka csak jelképesen segített a szemétp problémák megoldásában, mindig a kis lé-

pésekből születnek a nagy sikerek. Záró momentumként nagy táborüzet raktak, mely körül énekeltek, mókáztak és megünnepelték az egyhetes sikeres táborozást, titkon már a következőről álmodozva, ahol friss energiákkal és egy évvel a hátuk mögött vetik majd újra bele magukat a munkába és szórakozásba egyaránt.

A főszervező mellett Kozma Czintos Felicia Laura értkörtvélyesi angoltanár nő és férje, Eduárd, valamint Góder Andrea érköbölkúti óvónő működtek közre a tábor sikerében.

✎ Ványa Blanka

## Szentmiklósi siker a kézilabdakupán

\* A hegyközszentmiklósi kézilabdás fiúk 4-1 arányban nyertek a helyi csapat ellen azon a mérkőzésen, amelyet az Érkeserűi Falunapok (július 23–24.) alkalmából egyéb színes programok mellett tartottak meg. A környékünkön precedens nélküli esemény különlegességét az adta, hogy a játékosok többsége rendkívül ügyes elemi iskolásokból állt. A helyi iskola sportpályáján zajló harcias mérkőzésen a nézőközönség együtt izgult és szurkolt, ki-ki a saját csapatáért. Külön dicséret jár az érkeserűi kézilabdásoknak, mert nagy szívvel és kitartással készültek a megmérettetésre, s ez meglátott a játékokon. A Toldysok nyertes góljait Király József, Istvándi Márk, Biró Olivér és Haraszt Lajos dobták, az érkeserűi kézisek becsületgólját pedig Faur-Kis Krisztián csapatkapitány szerezte. A csapatok a mérkőzés után kupákat vehettek át a szervezőktől, és egy tányér finom levest is elfogyaszthattak a barátságos, de igen izgalmas játékot követően.

✎ Zsigmond Levente

# Geocachingtábor Pádison

„Kincskereséssel” egybekötött nagyon jó hangulatú természetjárás

A szerző felvételei



Volt egy nagy csapat...

✱ Pádison szervezték meg idén a Petőfi-liceum nyári vándortáborát augusztus 8–12. között. Az első érmelléki, majd a második hegyközi GPS-es túrát nagy ugrás követte, így némi átszervezésre volt szükség. A vándortábor az alaptáboros, napi túrás megoldás váltotta fel, a laza cipőt túrabakancsra cseréltük, a résztvevők létszámát felnyomtuk harminchétre. Nagyon játszottuk a geocaching játékot is (ennek lényege egy elrejtett láda megkeresése).

A Glávoi-réten legelő birka nehéz napjai akkor kezdődtek, amikor két sárga busz túnt fel a Pádís szerpentinjein hétfőn valamikor a déli órákban. A diákok a patak mellett üttöttek táborot, főztek egy bográcsost – szerencsére nem bárányból – majd négy csapatra osztot-

tak, így lettek a zöldek, a kékek, a pirosak és a fehérek, vagyis a szervezők. Utána labdával dobálták egymást és métáztak egy rögtönzött ütővel, így akarták eldönteni, melyik csapat a jobb. A következő napokban reggelente elűnt a társaság nagy része, csak páran maradtak nedves fát gyűjteni és paprikás krumplit, slambucot főzni.

Kedden egy sziklászirtan legelésztünk rendezgékhez méltóan, mire valami lesifotósok bukkantak fel a szemközti csúcson, a Csodavár-kilátón. Nem vagyunk szégyenlősek, de örültünk, hogy továbbmentek a Csodavár barlangrendszeréhez, melynek központi bejárata 74 méter magas. Egy kisebb, de meredek bejáraton lementek a mélybe, ahonnan sajnálatunkra

ki is jöttek. Visszafelé szerencsére nem tudtak háborgatni minket, a köd miatt az orrukig sem láttak.

Szerdán arra lettünk figyelmesek, hogy járatlan úton emberek érkeznek az erdőből és málnát zabálnak alig száz méterre tőlünk – még szerencse, hogy a lovak nem málnáznak. Mint megtudtuk, a Boga-kilátó felől jöttek és a Szamos bazár, a Meleg-Szamos forrásvidéke felé tartottak. Ementek pár hegyi tó mellett, majd az Aragyásza-barlangon átkecmeregve beértek a kanyonba. Ott jégeső várta őket, de kemények voltak, esőkabátban tették meg a Szamos bazár körtúráját. Eláztak ugyan elég rendszeresen, de megcsinálták, és még a betegsége is elkerülte őket.

Csütörtökön már a fél erdő nyomon követte ezt az elszánt csapatot. Egy sas a szemtanúja a cacheláda megtalálásának a Galbina (Sárga) kőnél, egy gomba a Focul Viu (Élő tűz) barlangnál találkozott velük, majd a Flóra-réten látta áthaladni őket egy szemfüles szöcske. Később a Galbina-völgyben látta őket néhány hal, akik szerint úgy mentek végig a part mentén láncokba, drótkötelekbe kapaszkodva, mint valami majmok. A Galbina-forrásnál egy kóbor kutya fogadta őket, aki majdnem a táborig követte a kimerült csapatot a hazafele úton.

Pénteken összekapoltak a hazainduláshoz, azonban egy fagyos fuvallattól megtudtuk,



Nézelődés a Boga kilátón

hogy indulás előtt még átéltek néhány izgalmas kalandot a Fekete- és a Jégbarlangban.

A táborot kémlelő birka repesett az örömtől, mikor látta elhaladni a két buszt, ugyanis napok óta nem mert inni a patakból, amiben a táborlakók fürödtek, szinte már migrénje volt a esti táborfüzes éneklésektől és a sok nevetgéléstől. Reméli, hogy a jövő évi tervüket, miszerint összekötik a Bihar- és a Vigyázó-csúcsot, nem valósítják meg.

Utóirat, néhány dühös kullancstól: köszönjük, Communitas Alapítvány, székelyhídi önkormányzat és Scola Nostra Egyesület, nagyon rendes tőletek, hogy támogatásokkal ránk szabadítottátok ezt a sok embert. Amint tudjuk, viszonzozzuk kedvességeitek.

✱ Ifj. Major Lajos

## Harmadízben vendégszerepelt Belgiumban a Tini Dance Center

Fotók: ifj. Major Lajos



Az Európai Bizottság székhelye, a brüsszeli Berlaymont palota előtt

✱ Harmadszorra vendégszerepelt belga testvérvárosunkban, Écaussinnes-ben az Oláh Katalin vezette Tini Dance Center táncsoport. A sok hazai és magyarországi fellépés között minden táncos szívében kiemelkedő helyet foglal el ez a felkérés, hiszen a messi idegenben bizonyítani mindig nagyobb kihívás és egyben nagyobb élmény is. Hogy minden a lehető legördülékenyebben s a legtöbb élményt tartogatva valósulhasson meg, hosszas szervezkedés és egyre gyakoribb és kimerítőbb próbák előzték meg a várva-várt indulást.

Az út során több nagyvárost is meglátogatott a csapat: így a németországi Nürnberg, az éjszakai Köln és a Németország nyugati szélén, a Maas folyótól nem messze elterülő Aachen nevezetességeivel is megismerkedhettek a táncos lábú székelyhídiak.

Így majd kétnapos utazást követően megérkeztek Székelyhíd belgiumi testvérvárosába, Écaussinnes-be, ahol Béatrice Bulteau polgármester asszony, Steffek István tiszteletes úr, az utazás főszervezője és a testvérvárosi kapcsolatok écaussinnes-i bizottságának tagjai várták a csapatot. A kedves fogadtatást követően az utazás során kicsit megfáradt csoport elfoglalta szálláshelyét Mons városában.

Steffek István gondoskodott arról, hogy az együtt töltött idő minden pillanatát hasznosan és minél több élményt magukba szippantva tölthessék a székelyhídi fiatalok. A tiszteletes bemutatja testvérvárosunk nevezetességeit, érdekességeit, így látogatást tehettünk a kastélyban, végigmehtünk a szerelmesek alagútján, sok-sok érdekességet tudhattunk meg Écaussinnes-ről, például azt, hogy lé-

tezik Székelyhíd utca is a településen. A nagy kalandból természetesen nem maradhatott ki Belgium fővárosa, az Európai Unió és az észak-atlanti szövetség (NATO) székhelye, Brüsszel sem. Látogatást tettünk a főtérén, megnéztük a brüsszeli városházát, a királyi palotát, az igazságügyi palotát, a Szent Mihály-székesegyházat, a szépművészeti múzeumot, az Európai Bizottság székhelyét, az Atomiumot, a Pisló kisfiú szobrát és sok más érdekességet.

Utazásunk során egy napot a belga tengerpartnak is szentelhetünk, Koksijde üdülőváros otlétünkkor kicsit széles partjait tekinthetjük meg. Ám a kicsit hűvös és szeles idő az érmelléki táncosok kedvét nem vette el attól, hogy megmártózzanak az Északi-tenger habjaiban.

A Tini Dance Center táncosai a belga nemzeti ünnepnap alkalmából

szervezett écaussinnes-i ünnepség legfőbb fellépői voltak. Lázás készülődés előzte meg a több mint egyórás produkciót, próbák, fellépőruhák előkészítése, bemelegítés, s persze az izgalom, hogy minden tökéletesen sikerüljön, hogy meghálálhassuk azt a sok szeretetet és élményt, amellyel gazdagodhattak az út során. A Tini Dance Center és a B 612 táncosai kitétek magukért! Változatos koreográfiáik, lendületük, vi-



A Székelyhíd utcát jelző tábla

dáságuk már az első táncnál rabul ejtette a belga közönséget. Túllépve a nyelvi korlátokat a tánc, a művészi mozgás, a mosoly, az akrobatikus elemek látványossága teljesen elvarázsolta a nagyréműt és a szeretet, a jókedv, a szórakozás nyelvén kommunikált, a fellépő és a néző láthatatlan sugarú alagutakon találták meg a kölcsönös csodálat ösvényeit.

A sikeres bemutatót követően Béatrice Bulteau polgármester asszony és Steffek István tiszteletes úr bejelentették, hogy jövőre is visszavárják a remek csapatot, s mivel több belga település előljárói is jelen voltak a fellépésen így ők is meghívásukról biztosították a TDC tagjait. Tehát, ha minden jól alakul, 2012-ben is belgiumi turnémeghívásnak tehetnek eleget táncosaink. Úgy legyen!

✱ Fekete Evetke

# Tégy, Uram, engem áldássá

## ☞ Székelyhídon tartották meg a Királyhágómelléki Református Nőszövetségek Konferenciáját

Több mint ezerkétszáz résztvevő gyűlt össze az Úr nevében a Királyhágómelléki Református Nőszövetségek XII. Konferenciáján a székelyhídi sportcsarnokban július 23-án. Az idei konferencia vezértémája az önkéntesség volt, mivel a 2011-es évet az önkéntesség évének nyilvánították világszerte.

„Tégy, Uram, engem áldássá, Lelkedet úgy várom!  
Tedd te a szívem hálássá, hogy neked szolgáljon.  
Bárhová küldesz, ajkamról zengjen az új ének.  
Tégy, Uram, engem áldássá, oly sok a bús élet.”  
(szöveg és dallam: Füle Lajos)

\* Már kora reggeltől nagy sürgős-forgás vette kezdetét a városban. Érezni lehetett a levegőben is, hogy különleges nap ez a mai, ünnepnap. Ezután lassan érkezni kezdtek a vendégek és 10 órakor már kigyózó sorok álltak a sportcsarnok előtt, hogy bevonuljanak díszes zászlókkal. A királyhágómelléki és érmelléki nőszövetségek számos alszövetsége képviseltette itt magát, megszámolni is nehéz lenne hány helyről érkeztek vendégek, hogy nőtársaikkal együtt dicsérhessék az Urat.

Vinczéné Pálfi Judit missziói előadó megnyitó beszéde után Csúry István királyhágómelléki református püspök köszöntő igehirdetésében mindannyiunkhoz szólt mikor Pál apostol korintusiakhoz írt 2. leveléből idézett: „ti az Isten levelei vagytok, mely nem tintával íródott, hanem Isten lelkével.”

Ezt követően Gavrucza Tibor nyugalmazott lelkipásztor kalauzolt bennünket végig Székelyhíd kalandos történelmében. „Székelyhíd valaha a székelyek birtokában állt, innen az elnevezés, de ma is erős hídként áll, egy hídként a lelkek közt. És valóban erős híd az, mely ennyi lelket össze tud kötni és egybegyűjteni, híd az emberek és Isten között” – mondta az előadó

A helyszínbemutatót két előadás követte. Dr. Peres Imre, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Újszövetségi Tanszékének tanszékvezető tanára a nők szolgálatáról beszélt az apostoli korban, majd dr. Gaál Botondné Czeglédi Mária, a Tiszántúli Református Egyházkerület Nőszövetségének elnöke tartott előadást a református nők küldetéséről. Mindkét előadásból kiderült Jézus Krisztus nők iránti szeretete, ellenében az ókori felfogással, a kielezett nőgyűlölettel. Peres Im-



A konferencián több mint ezerkétszáz hölgy képviselte a különböző nőszövetségeket

re egy nagyon jó példát is adott erre, amikor egy zsidó rabbi imáját idézte: „Istenem, köszönöm, hogy nem teremtettél kutyának, pogánynak vagy nőnek.” Jézus szerette és tisztelte a nőket, tanítványaiá fogadta őket és számos példázatot mondott róluk. Talán mindegyik közül a legszebb a kovással dolgozó nő példázata, melyben a kovász a Mennyek országának jelképévé válik, így Isten országa a nőkn keresztül jut el a világha, mennyire igaz is ez, ha a nők legfőbb feladatára, az anyaságra gondolunk.

Czeglédi Mária felelevenítette a nőszövetségek múltját és jelenét. Az alapító Hilder Mária volt, aki erdélyi bimbóként megjelent gondolata kivirágzott, keze nyomán árvaházak, kórházak létesültek. Munkáját Zsindelyné Tüdős Klára iparművész folytat-

ta, aki megalapítja az Istenhegyi Nőszövetségi otthont, a nőszövetségek szülőanyját. Az otthont ugyan bezárták a kommunisták, de a gondolatot soha nem tudták eltörölni: 1991-ben újjáéledt a nőszövetségi munka, bibliaiskolák alakultak és működnek napjainkig. „A nőszövetségi munka egyetlen alapját a Biblia képezi, hiszen szitával mer az vizet, aki könyv nélkül akar tanulni” – hangzott el Czeglédi Mária zárógondolata.

Az előadások levezetőjeként szatmárnémeti vendégművészek előadását csodálhatták meg az egybegyűltek, rövid jeleneteket Zsindelyné Tüdős Klára életéből,

megelevenítve önéletrajzi jellegű írásait. Ezután az ebédszünetben a résztvevők meleg ételt fogyasztottak el, majd Gavrucza Tibor akvarellkiállításával, valamint egy érmelléki szövegiállításal örvendeztethették meg lelkük is.

A konferencia záró részében az egybegyűlt nőszövetségek vezetői mondták el köszöntő szavaikat, néhány saját szerzeményű költeményt szavaltak el, és új zászlókat is avattak. A záróakkordot a Soósé Szabóné Noémi, a Romániai Keresztény Nők Ökumenikus Fórumának elnöknője úrvacsoraosztással egybekötött istentisztelete adta meg, mely bár most jelen konferencia végszavaként csengett, de előszóként is a következő alkalomhoz.

☞ Ványa Blanka

## Vakációs Bibliahét gyerekeknek: „Vigyázz! Kész! Rajt!”



Színezve tanultak a gyerekek

### Érköbölkút

\* Idei bibliahetünk mottója: „Vigyázz! Kész! Rajt!” ráirányítja figyelmünket arra, hogy legyünk figyelmesek, és készek a cselekvésre, mellyel Isten megbíz bennünket. A témákat a sport területéről választottuk a tanításokhoz. Naponta más és más bibliai történetekkel ismerkedtünk meg, melyeket játékkal vezettünk fel, és próbáltunk belőle egy-két gondolatot megtanulni és hazavinni. A történetekhez kézimunkákat készítettünk, ezzel is jobban megjegyeztük a tanultakat. A gyerekek minden nap imádsággal kezdtek, majd a történet megbeszélése után kézimunkáztak, éneket tanultak és játszottak is. Nagy örömeinkre a gyere-

rekeknek sporttevékenységen is résztvettek, Zsigmond Levente tanár úr segítségével. A gyermekek egymást hívogató jöttek, óvodás koruktól egészen VIII. osztályosokig, az átlaglétszám 28 fő volt. A záró istentiszteleten bemutatták a bibliahéten tanultakat és minden gyerek egy emléklappal és egy ajándékfizetecskével térhetett haza. Remélem, hogy mindaz amit a bibliahéten megtanultak, egymás tisztelete és szeretete megmarad. Ámen. Köszönet az érköbölkúti egyházközségnek, Czondi István tiszteletes úrnak, Molnár Éva igazgatónőnek, Oláh Orsolya kántornak, Istváni Evelin titkárnőnek és mindazoknak, akik bármilyen segítséget nyújtottak a bibliahét megszervezésében.

### Hegyközszentmiklós

\* Mint a címből is kitudnik, a sport területéről választottunk témát a bibliai tanításokhoz, arra ösztönözve a gyerekeket, álljanak be Isten csapatába, ismerjék meg a szabályokat és próbáljanak meg a szerint élni. Mert a szeretet parancsolata a legfontosabb: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívvedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. [...] Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Máté 22, 37-39) Ez volt heti aranymondásunk, feltettük a kérdést mi magunknak is: „ki az én felebarátom?” „Az, aki irgalmas volt hozzá” – hangzott a válasz az evangéliumban, majd Jézus figyelmeztetése: „Menj el te is, és hasonlóképpen cselekedj!”

Jézus arra tanította az embereket, hogy szeressék egymást és ne a gyűlölet foglalja el a szívüket, hanem a szeretet és segítsen minden emberen. Megtanultuk közösen a gyerekekkel, hogy mindennek megvan a maga ideje és helye, néha nekünk is oda kell telepedni Jézus lába elé Máriával, hogy a jobb részt válaszuk. Értsek meg, hogy e világban minden múlandó, csak Isten Igéje az, ami megmarad mindörökké, és ezt olvassák és hallgassák ma már igehirdetéseken keresztül. Beszélgettünk a Zebedeus testvérekről és arról hogyan lehetünk első a segítségnyújtásban. Az utolsó nap a híthősökkel foglalkoztunk Ábel, Ábrahám, Mózes, Geleon, István életén keresztül. Megtanultuk, a hit mindenkié lehet, és hogy tettekben mutatkozik meg, és csodálatos eseményeket szül. Például Isten segítségével jöhetett létre ez a Vakációs Bibliahét, és az is, hogy az iskola udvara ismét megtelt 40-60 gyerekekkel, akik naponta egyre többen eljöttek egymást hívogatóva.



A táborozók „népe”

A történetek megbeszélése mellett gyermekeink éneket tanultak, kézimunkáztak és még mesénzésre is volt lehetősége a kis csoportnak. A munkában aktívan részt vettek Csillag Piroska óvónő, Istváni Evelin titkárnő, besegített Krizsán Ágnes tanítónő, Zsigmond Levente tanár, Kovács Antal tanár és csoportja, akik utolsó nap színesítették a programunkat, Pap Enikő tanárnő, Fehér Renáta tanárnő, Kaszoni Mária kisegítő tanár, Váradai Timea és Istváni Ivett. Köszönet a helyi egyházközségnek és lelkipásztorunknak, Árus László Csongornak a támogatásért, az adományozók segítségét és edesanyáknak azt, hogy a lelki táplálék mellett biztosították a haragnivalót is. Isten áldását kívánjuk mindnyájuk életére. A záró alkalomra vasárnap került sor, amikor gyermekeink istentisztelet végeztével ízelítőt adtak a tanultakról, boldogan tértek haza egy emléklappal, egy könyvecskével a zsebükből. Reméljük jövőre is sikerül megszervezni e hetet, mert így növekedik egyházunk. Ámen.

☞ Béres Angéla

# Sporttörténelmet írt Székelyhíd

## Három ország favágói versenyeztek az első Nemzetközi Stihl Timbersports Selina Kupán

Három ország, Ausztria, Magyarország és Románia tizenkét sportolója vett részt az első Nemzetközi Stihl Timbersports Selina Kupa elnevezésű favágóversenyen, amelyet a székelyhídi futballpályán tartottak meg július 16-án.



Vajon melyik hosszabb? A keresztvágófűrész vagy a magyar versenyző?

\* Kicsik és nagyok egyaránt izgatottan várták a lelátókon, hogy elkezdődjön ez a nálunk még kevésbé ismert, ám annál nagyobb érdeklődéssel fogadott verseny.

A rendezvényt megnyitó Béres Csaba polgármester beszédében örömet fejezte ki, hogy az ország első nemzetközi favágóversenyének éppen kicsiny településünk ad otthont, ezáltal beírva magát az ország sporttörténelmébe. Ugyanakkor elismerését tolmácsolta a székelyhídi Nagy Botondnak, a román favágóbajnokság győztesének, aki lelkiismeretes és kitartó munkával megszervezte a programot.

A versenyen két ausztriai, három magyarországi és hét romániai favágónak öt versenyszámban kellett teljesítenie, ezek a következők voltak: magas vágás, motoros fűrészrel történő vágás, függőleges vágás, vízszintes vágás, keresztvágófűrészrel történő vágás és szupermotoros láncfűrészrel történő vágás. A versenyzők közül az osztrák Josef Laier lett az első helyezett, a dobogó második fokára a székelyhídiak nagy öröme a településünkön élő Dan Petrescu állhatott fel, míg a harmadik helyezett a szintén ausztriai Kurt Graf lett. Ezeket a helyezéseket a bukaresti Ionuț Anton favágó sportbíró és a ko-

lozsvári Radu Cazacu versenyszervező értékelései alapján ítélték oda a versenyzőknek.

Arra a kérdésünkre, hogy jelenleg Romániában hogyan áll ez a sportág, Nagy Botond elmondta: már másfél évvel ezelőtt kérték a favágás sportként való bejegyzését országunkban is. Ő jelenleg is gőzerővel dolgozik ezen, éppen ezért a szombati eseménynek volt két nagyon fontos meghívottja a sportállamtitkárság részéről, akik azért érkeztek, hogy megfigyeljék a sport hatásait a nézőkre, betekintést nyerjenek egy ilyen jellegű verseny megszervezésébe, valamint abba, hogy milyen logisztikai lehetőségek kellenek egy ehhez hasonló rendezvény megszervezéséhez. Emellett a versenybaltákról és fűrészekről, valamint ezek beszerzéséről és áráról is érdeklődtek, hogy minél átfogóbb képet kapjanak a favágásról, mint sportágról.

A szervező hozzátette: ahhoz, hogy a sportszerű favágás bejegyzésre kerüljön, a két meghívottnak még két ilyen rendezvényre el kell látogatnia, s csak azután adhatnak pozitív vagy negatív választ. Azt is hozzátette, hogy bizakodóak a döntést illetően, hiszen a meghívottak teljes mértékben meg voltak elégedve a látottakkal és a rendezvény színvonalával.



Mintha csak kenyeret szeletelne a verseny győztese, az osztrák Josef Laier

Nem volt ez másképp a nézőkkel sem, akik a szombati programon szemmel láthatóan nagyon jól érezték magukat. A több mint ezer kilátogató közül akadtak olyanok is, akik igen nagy utat tettek meg azért, hogy ott lehessenek, még bukaresti és brassói néző is volt. Nagy Botondnak az

egyetlen fájó pont a versenyt illetően az volt, hogy kevesen voltak a székelyhídiak, hiszen a máshonnan érkezettek a nézők körülbelül felét tették ki. Ennek ellenére összességében elégedett volt mindennel, s a folytatást illetően is nagyon bizakodó, mind székelyhídi, mind romániai szinten.

✂ Pap Enikő



Megtörtént a román favágó első csapása, indulhat a jobbra álló bírónak a stopperóra

## Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: \_\_\_\_\_

Név: \_\_\_\_\_ Telefonszám \_\_\_\_\_

Postacím: \_\_\_\_\_

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az **Ér hangja** dobozba szeptember 20-ig, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: **SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsmá, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.**

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert: **Csiszár Gizella (Székelyhíd), Holter Evelyn (Székelyhíd), Kokes Ilona (Székelyhíd)**

TERMÉK KÖZEPES ELLEN-ÉRTÉKE	IDŐSZÁMÍTÁSUNK ELŐTT (RÖV.)	BÁRÁNY-HANG ROMÁNIAI FOLYÓ	MÁSOKON ÁTTÖRTET	SEBEN KÉPZŐDIK	ESŐ-CSEPPER!	A GYŐZTES SPORTOLÓ HELYEZÉSE TONNA	SZEMÉLYES NÉVMÁS ÓVODA	ÉGÉS MELLEK-TERMÉKE
MEGFEJTÉS 1.								
SZABÁLYTALAN HELYZET A FOCIBAN			ANGOLIGEN BECÉZETT IDEGEN NŐI NÉV			GERMÁNUM VEGYJELE KIS LÁSZLÓ		NULLA VÁGÓ-ESZKÖZT KÖSZÖRÜL
	NEM STABIL OKMANY-DARAB!				KICSAPONGÓ TERMÉSZETÜ OKORI NÉP			
MAGAS NÖVENY ÉLETRE KÉLT SZOBOR				NÓTÁZÓ KÉMKEDNI KEZDI!				
MAK-SZEME! MEGFEJTÉS 2.		AZ EGYIK EVANGÉ-LISTA BEFELE!					FÉLELEM! AZ ESZ KÖZEPÉ!	
É								

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárád  
Felelős kiadó: Béres Csaba \* Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

Lapterv és tördelés: E. \* Munkatársak: Béres Angéla, Bíró Orsolya, Csuka Tímea Boglárka, Holczman Gergő, ifj. Major Lajos, Pap Enikő, Ványa Blanka

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Säcueni str. Kazinczy Ferenc nr. 5/B, e-mail: erhangja@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro



A kiadvány megjelenését támogatja:

Centrul Județean pentru  
Conservarea și Promovarea  
Culturii Tradiționale Bihor  
(CJCPCT)



Székelyhíd  
Város  
Polgármesteri  
Hivatala

# „Szenvedés van minden szoborral”

## Beszélgetés Mihály Gábor székelyhídi születésű szobrászművésszel

– **Habár Székelyhídon született, Önt hamar elsodorták innen a történelmi események...**

– Nem olyan sokáig élt Székelyhídon, csak két éves koromig. Én igazából csanádapácai vagyok, mind a két szülőm abban a Békés megyei faluban élt, ahol nekem is illett volna megszületni, mert mindenki a családban Csanádapácán született már szinte évszázadok óta, én viszont azért kerültem Székelyhídra, mert az én apámat odahelyezték, amikor visszacsatolták Észak-Erdélyt Magyarországhoz (1940-ben – szerk. megj.). Kellott a fiatal értelmiségi, apám az volt és így születtem én itt. De hamarosan kitört a háború, ő elment (elvittek) katonának, az anyám pedig a két gyerekével (velem együtt) visszamenekült a falujába, Csanádapácára. Úgyhogy eddig tartott tulajdonképpen a székelyhídi pályafutásom kicsi koromban.

– **Később számos helyen végezte tanulmányait, de nem feledkezett el szülőhelyéről sem.**

– Tanulmányaimat Csanádapácán kezdtem, aztán mivel ott nincs gimnázium, Orosházán jártam gimnáziumba, de már a gimnáziumot is Budapesten fejeztem be és utána a képzőművészeti egyetemet is a fővárosban végeztem. De aztán visszakerültem és jó kapcsolatom van a szülővárossal, mert ugye nem falu, nem is volt, sőt még jelentősebb volt abban az időben, amikor én születtem, járásközpont volt.

– **Miért pont a szobrászatot választotta?**

– Jó kérdés, mert tulajdonképpen választhattam volna valami mást is. Úgy nézett ki, hogy a művészetek valamilyen szakága megérintett engem. Már gyerekkoromban furcsán viselkedtem sokszor, és nagyon úgy nézett ki, hogy alkalmas vagyok valami olyanra, ami nem hétköznapi. Mert ugye a művészet tényleg azért csak nem hétköznapi, és bujkált bennem valamilyen képesség. Mivel voltak a családban ilyen előzmények, sőt volt egy szobrászrokonom, volt tehát ilyen példakép előttem, hát megpróbáltam és sikerült. De legközelebb kipróbálnék valami mást is, csak sajnos már nincs időm.

– **Mi lenne az?**

– Talán a zenét. Amúgyis mindig végigkísért engem a zene, már csak annyiban, hogy szerettem mindig hallgatni, énekelni, de csak ennyit, nem tanultam meg játszani egyetlen hangszeren sem, nem volt időm erre, de azt hiszem, hogy tudtam volna zénezz lenni.

– **Milyen anyagokból dolgozik?**

– Sokféléből, nincs meghatározva, azonkívül meg ráadásul olyan fakai is vannak egy szobor ilyen-olyan anyagból való készítésének, hogy ha az embernek van egy bronzöntő műhelye, akkor igyekszik bronzszobrokat készíteni. De már eleve a bronzöntőműhely is azért keletkezett, mert szerettem volna bronzszobrokat csinálni. Eleinte köveket faragtam, azt azért is farag az ember még egészen fiatal korában, mert úgy tudja leghamarabb valamilyen nemes anyagba átfordítani azt a szobrot, amit esetleg gipszbe vagy agyagba készít el, viszont ha követ sikerül találnia, akkor kalapácsot és vésőt meg a saját erejét felhasználva ingyen hozzájut egy nemes anyagból kivitelezett szoborhoz. De bronzba már sok pénz kell, hogy ki tudja öntetni, ha nincs saját vagy nincsen olyan lehetősége, hogy azt esetleg valaki ingyen megöntsé neki, akkor neki fizetnie kell érte. Tehát sokféle anyaggal dolgozom: fában is dolgoztam már, kőben, bronzban, egy ideig – elég sokáig – rézlemez alakítottam szoborrá, sok munkám van ilyen is, nagy köztéri szobrom is, még lovas szobor is. Nagyon fáradtságos, nehéz munka, azért kellett ahhoz hozzászoknom, kitanulnom azt a mesterséget, mert több alkalom volt, hogy nem volt elég pénz egy-egy nagy szobor elkészítésére. Olyan megrendelőknél dolgoztam, mint önkormányzatok, tehát nem magánembereknek, de még nekik sem volt elég pénzük. Általában nem volt itt az utóbbi évtizedekben soha elég pénz a szobrokra, művészetekre és akkor saját magam állítottam elő ebből a bizonyos rézlemezből, nemes anyagba kiviteleztem a szobrot.

– **Milyen jellegű, témájú szobrokat készít?**

– Kétfajta alkotást készít a szobrász, ha ebből a bizonyos szemzőgből, amit most mondom, megvilágítom: mint szobrász, neki vannak gondolatai, azért lett szobrász, hogy szoborban ki tudja magát fejezni vagy ki akarta magát mindenáron fejezni, és belülről valami feszíti, mondanivalója van, ezeket el akarja mondani. Természetesen ilyenkor az jön ki belőle, ami az ő belsejéből ki tud törni. Vannak másfajta szobrai is, hogyha elért egy olyan szintet, olyan ismertséget, hogy mások megbízzák őt esetleg nagy köztéri szobrok elkészítésével, vagy felkérlik arra, hogy egy síremléket tervezzen meg. Tehát van egy ilyen másfajta szobrászata is a szobrásznak, amikor mások által megfogalmazott tartalmat kell adnia a szobrainak és ez nem tartozik annyira szoros tartalmilag az ő szobrász vonulatához. De ugyanakkor igenis szorosan hozzátartozik azért, mert ugyan más-más tartalmakkal kell

✂ A szerző felvétele



azonosuljon, más követelményeknek, más igényeknek kell hogy megfeleljen, de formailag a saját útját járhatja, mert valamilyen kifejezési forma kialakul a szobrászban, a művészen, és egy idő után egy saját karakterrel, saját nyelvével tud megszólalni. Ezek a megrendelések esetén is működnek és nem kell hogy feladja a szobrászi elképzeléseit, hogyha egy ilyen mások által felkért munkába fog. Voltak a sportban megrendeléseim, valahogy bekerültem ebbe a sporttársadalomba, és sikeresen is szerepeltem, meghatározó volt a Nemzetközi Olimpiai Bizottság számára elkészített szobrom (*Olimpia – Kerékpározók*). Akkor valahogy ismertté váltam a sportolók világában, tehát ilyen fajta igényeknek is próbáltam eleget tenni, elég sikeresen. Aztán több olyan pályázaton vettem részt, ami a magyarság történelmével kapcsolatos, királysobrok és hát még számtalan témában és újabban sok portrét is készítek, inkább mostanában, az utóbbi 10–15 évben, az idén is már átadtam kettőt és még fogok.

– **Egy szobor elkészítésének munkafolyamatában a kezdet, a közties idő vagy a befejezés a legmegkapóbb érzés?**

– Mind nehéz, az biztos. Sok szenvedés és kínlódás van minden szoborral, a legjobb nyilván az utolsó fázisban, amikor már nem kell vázat készíteni. Például nagyon fáradtságos munka a váz készítése, már kicsiben is. A szobrász az soha nem ücsöröghet a fekéken kényelmesen, mert amikor valamilyen nagyszerű gondolata támad, amikor úgy érzi, hogy ezt most tényleg meg kell csinálni, akkor először is hozzá kell fogni, kell egy hegesztőkészülék, drót kell, fa kell, vas kell, szerkeszteni kell egy kis vázat, ami majd megtartja azt a bizonyos agyagot vagy plasztilint vagy valamilyen más anyagot, amiben gyorsan megcsinálja a gondolatát, mert nem lehet olyan gyorsan, mert egy csomó fáradtságos és technikai munkát kell elvégezni. De ha ezt nem csinálod meg jól, akkor nem fog sikerülni a szobor, akkor bajod van vele, mindig át kell alakítani. Az eleje mindig tele van egy ilyen pontos-fontos munkával, fizikai-technikai megoldásokkal. S akkor utána nem is szabad folytatni, általában ez egy napot vagy fél napot biztos igénybe vesz. Mindig egy másik napra halasztja az ember, amikor a munkához hozzáférést, hogy akkor már ne kelljen a technikai dolgokkal vacakolni, akkor átadhatja magát a terveknek. Amikor hirtelen az ember elkezd a szobrot és már alakul, akkor van egy olyan szakasz amikor nagyon tetszik, vagy nem tetszik, de bekövetkezik egy szakasz, amikor már tetszik. Akkor másik nap vagy harmadnap rájön, nem jó, és akkor megint neki kell rugaszkodni. Jó, ha az ember nem rövid idő alatt kell elkészítsen egy szobrot, jó hogyha pihenteti, és akkor olyan dolgokat vesz rajta észre, amiket feltétlenül ki kell javítania. Tehát mindenképpen az utolsó stádium a legélvezetesebb, a leghálásabb és akkor jóleső érzés fogja el az embert.

– **A világ több pontján volt már kiállítása. Hogyan emlékszik vissza egy-egy külföldi kiállításra?**

– Tisztázni kell valamit. Én nem vagyok egy nagy kiállító művész. Kiállításokat az tud csinálni, aki ráér kis szobrokkal bíbelődni. Az én életem úgy alakult, hogy nekem kevés kiállításom volt. Az, hogy a világ több pontján részt vettem ilyen eseményeken, azok mindig inkább olyan alkalmak voltak, ahova egy szobrot készítettem, nagy szobrot vagy művésztelepen voltam. Kiállításokon is szerepeltem, de nem jellemző és nem is tartom olyan fontosnak az életemben. Mindig kis szobor is készült, általában a kiállításokon kisebb szobrok vannak, azért mondom, hogy kis szobor mindig készült, mindig el kellett készíteni a nagy szobrok terveit, de azok nem lettek befejezve, azok csak gyűltek-gyűltek

a műteremben, és nem voltak kiállítható állapotban. Mindig valami hiányzott. Hiányzott egy kő az aljára, ki kellett találni, miképpen állítanom ki, ha kiállításban szerepelne, de azért általában el voltam foglalva a nagy szobrok kivitelezésével és rengeteg fizikai munkával. Látja, mi van itt, daru, hatalmas kövek és alig lát olyat, amit kiállításra most el tudnék vinni. Mindig ilyen helyzetben voltam. De a kérdésre válaszolva, nyilván sok kiállításra szerepeltem, több helyen, a világ több táján megfordultam és hagytam is magam után szobrot ott, de nem mint kiállítóművész tartom fontosnak az eddigi tevékenységem.

– **Van kedvenc alkotása, műve? Vagy valamiért mindegyik kedvence?**

– Valamiért mindegyik az, de vannak kedvesebbek. Nem tudnám most megnevezni. Talán mindig a legutolsó, ami most foglalkoztat, amivel éppen az ember mostanában foglalkozik, az van hozzá a legközelebb. A többiek már elmentek, azokkal már nem foglalkozom. Van olyan persze, ami egy kicsit jobb helyen van és híresebb, annak sokat köszönhetek, ezt úgy megjegyzem, de nem azért lett híres, mert az jobb, ez egy véletlen. Magyarul: nincs különösebb kedvencem, de nagy odaadással és kedvvel csinálom a szobraimat.

– **Schmitt Pál magyar államfő júniusban a Sándor-palotában Elnöki Érdemérmel adott át Önnek. Hogyan érintette Önt ez?**

– Nagyon jól esett természetesen. Azért is, mert a sporttal kapcsolatos munkáimért kaptam, ez nyilvánvaló is volt, mert nem kizárólag, de zömmel sportolók kaptak. Nyilván az sem véletlen, hogy a köztársasági elnök sportolókat tüntet ki és az azzal kapcsolatos szobrásznak a művészi tevékenységét, mert hát ő maga is kétszeres olimpiai bajnok. Nagyon jól esett, mert olyan sokat nem gondoltak rám, persze ezt sem mondhatom, mert kaptam én már olimpiai érdemérmel is a Nemzetközi Olimpiai Bizottságtól.

– **Milyen más elismerésekkel díjazták munkásságát?**

– A legfontosabb ösztöndíjat megkaptam, ami nagyon fontos volt egy pályakezdő szobrásznak, ez az ún. Derkovits-díj. Nem tudom, most mennyi a Derkovits-díjasok ösztöndíja, akkor annyi pénz volt, hogy egy magas kategóriájú fizetésnek felelt meg, és azt három évre kapta az ember, tehát három évig dolgozhatott viszonylag gondtalanul, emiatt mindenképpen gondtalanabbá vált az élete, mert egy fiatal művésznek semmije sincs, nekem sem volt. De amúgy díjakkal nem vagyok elkényeztetve egyáltalán. Mert van egy Munkácsy-díjam, azt is nagyon jó időben kaptam, tehát egyáltalán nem panaszkodom. A legnagyobb elismerések, amelyeket pályázatokon kaptam, szoborpályázatok megnyerése, az volt számomra legnagyobb elismerés, ráadásul ezzel munkához is juthattam, mert megcsinálhattam azt a munkát, amit a pályázat kiírója el akart végeztetni. Ha ezek sikerültek és láttam, hogy tetszik a megrendelőnek, magam is úgy éreztem, hogy jól sikerült. Az én szobrászatom a nagy köztéri szobrokkal telt eddig, ezeknek kínlódásai és örömei töltötték ki eddigi életemet. De fog változni egy kicsikét, valahogy az élet is úgy hozza, hogy valahogy nem talált meg senki nagy szobrokkal mostanában, kicsit kisebb léptékben dolgozom most, de nyilván az idő is elszáll felettem, és én is kevésbé leszek majd erős talán erre, de egyelőre még bírom, nagy dolgokba fogok most is, ha nincs is megrendeléseim.

– **Jelenleg milyen alkotáson dolgozik?**

– Jelenleg nem túl nagy szobrok ezek, de köztérre kerülnek. Ez egy olyan fejezet, amit én találtam ki, én ástam a vermet magamnak és remélem nem esem bele. Székelyföldre Szentegyházára (akkikkel nagyon jó baráti kapcsolatunk alakult ki) egy szoborparkot ígértem, és ez a szoborpark végre megmozdult, mert eddig csak álom volt, eddig csak beszéltünk róla, terveztük, pénz persze nagyon kevés van mindig az ilyesmire, ehhez is nagyon kevés. Nagyon szimpatikus vállalkozó emberek adogatják mostanában a kis pénzüket, és október 7-re három szobrot fogok átadni. Nem csak három szobor fog állni, hanem lehet, hogy tizenhárom, de egyelőre nincs még kitalálva, pontosan hány. Mindenesetre a főalak Csaba királyfi lovas szobra. Nem túl nagy szobor kell gondolni, ez a kisváros sem túl nagy. A tér sem túl nagy, amit nagy gondalal alakítottak ki a helyiek, még egy rogyadozó házat is lebontottak, amit még nem kellett volna, többen is sérelmeztek, de nem nagyon használták semmire és előbb-utóbb ez lett volna a sorsa. Félkörívben helyezkednek el majd a szobrok, 135 cm-es bronz egészalakos szobrok lesznek 180 cm-es kövön, Csaba királyfi közepén lovas figurával fog szerepelni, picit magasabban, picit nagyobbra, úgyhogy mindenképpen fizikai műveltségben is ki fog emelkedni a szobrok közül. Ez most ami lekövetkezik októberig. És egy-két portrét is el kell készítenem, a Corvinus-egyetemre a volt rektor portróját, amit szintén nagy kedvvel készítek.

– **Köszönöm szépen a beszélgetést!**